

*Hoe Belligant coninck Karels beyr quam bevechten, ende van
die alder grootste moert der Sarazinen.*

[54]

[14va] Kerstenen ende Sarazinen zijn by malckanderen coemen, die int aencomen hebben ghebroken menighe lance, menighen scilt doersteken, menich Kersten ende Sarazijn van den peerde gheworpen, die noyt meer op stonden, so dat in dit eerste aencomen doot bleven drye duysent Sarazinen. Als Bellygant sijn volck soe sach doot slain, wort hi thoernich, mit ghestoortheden ridende onder de Kerstenen, mit luyder stemmen, om sijn volck moet te gheven, roepende: "Slaet vromelijcken, edel Sarazinen, want dyt es der Kerstenen lesten dach!"

Met dien sloeghen de Sarazinen seere fellijcken op de Kerstenen. Maer de Kerstenen wederstonden de Sarazinen met stoutheden soe vromelijck dat op dye plaetse bleven seven duysent Sarazinen, soe [14vb] doot, ghewont ende ter erden geworpen, midts den welcken die Sarazinen achterwaert wijcken moesten.

Belligant siende sijn volck achterwaerts wijcken, meende van quaetheden levende verwoeden. Hy blies synen horen ende dede die Kerstenen van alle ziden seer scherpelijck bevechten. Hy sloech sijn peert met sporen, so felliken eenen Kersten in synen schilt ridende dat hem de lance dwers doer sijn lijf ghinck ende vanden peerde doot viel. Doen bevochten hem dye Kerstenen met stoutheden soe felliken dat si sijn peert onder hem dooden, ende hi viel ter eerden. D'welck de Sarazinen siende, sijn hem terstont te hulpen comen, maer eer si hem wederom te peerde helpen conden, bleven daer so veel Sarazinen verslaghen dat het bloet liep [M1ra] met beken over d'eerde.

In dier selver tijt souden d'ongheloovyghe honden alle doot bleven hebben, en hadden gedaen die coninck Corbijn, die coninck Mallostrou, de coninck Orcanas ende de coninck Dannebru, die mit dertich duysent Sarazinen Belligant te helpen quamen, dye welcke alle met eender vlucht seer fellijcken op de Kerstenen sloeghen, so dat int aencomen van beyde ziden menich vrom campioen doot bleef. Maer die edel Kerstenen weerden hen so vromelijcken dat si versloeghen den coninck Corbijn, den coninck Orcanas, den coninck Mathan, den coninck Sanseron, den coninck Grohan van Persen ende den coninck

Corcheron, midts den welcken die Sarazinen wederom bestonden te vliedene.

Maer de coninck Marchille quam, diese wederomme keeren dede, die met hem brachte wel tsestich duysen[t] Sarazinen, want hi ghehoort hadde dat Belligant, sijn broeder, nalijcx heel verwonnen was.

Van den welcken die edel coninck Kaerle seer droeve was als hy die coemen sach, tot sijn baroenen segghende: "Ick bid u om Godswil, en weest niet vervaert vanden Torcken ende Sarazinen die ghi met grooten hoopen siet comen, mer wilt u desen dach ridderlijck draghen, u betrouwen op den almoghenden God stellende, want wy en dorven gheen onderstant van Galien verwachten, dat mercke ick wel, want hi es te verre van ons."

Doen riepen die edel kersten baroenen met luyde stemmen, segghende: "Heere, wi en sullen niet eenen voet achterwaerts gaen doer vreesse der Sarazinen, al sou wi alle opter steden doot bliven, want wi eens sterven moeten!"

Mettien sloe-[m1rb]ghen de Kerstenen ende dye Sarazinen so seer felliken op malckanderen soe dat men eenen langhen tijt duerende niet mercken en conde wie de vic[t]orie houden soude, want over beyde ziden menych vrom man doot bleef. Daer waren verslaghen die coninck van Affrijcken, de coninck Dannebours, die groote coninck Gandras, dye menigen edelen Kerstenen verslaghen hadden. Ende die coninck Marchille wort van den edelen coninck Kaerle een ribbe ontwee ghesteken met een lance, dat hi van pinen ter eerden vallen moeste, daer hem coninck Kaerle verslagen soude hebben, maer de Sarazinen halpen hem met foertsen wederomme te perde, hem by sinen broeder Belligant leydende, totten welcken hi sprack: "Helais broedre, ick verwoede van quaetheden dat wi onsen wille niet volcoemen en konnen over desen wreedten coninck Kaerle de Grootte."

Met dien deden sy menich trompet slaen, menigen horen blasen. Belligant ende Marcille blyesen selve elck eenen groten horen, d'welck de Sarazinen hoorende, versaemden terstont omtrent hemlieden. Ende dye edel vrome Kerstenen, die van strijden seer moede getraveleert waren, versaemden omtrint den vromen coninck Kairle.

Als Belligant alle sijn volck versaemt hadde, sprack hy met luyder stemmen, tot hem seghende: "Wel op, ghi edel Sarazinen, slaet nu

vromelijck op die felle Kerstenen die ons desen dach so grooten scade ghedaen hebben!”

Die Sarazinen dat hoorende, sijn alle t’samen met groote verwoetheyt ghelick rasende honden ghelopen teghens de Kerstenen, de welcke hen seer manlijck verweerden. Dair [m1va] sach men Ogier van Denemercken wonderlijke slaghen slaen op de Sarazinen, allesins rijdende onder d’meeste ghedranghe ghelick een dul rasende mensche, so vreeslijcken swaren moert onder die Sarazinen doende dat niemant sijnder slaeghen verwachten en dorste, maer vloten van hem ghelick de scapen voer den wolf wech loopen. Die duechdelike coninck Kairle, de goede hertoge Naymes ende die vrome ridder Thyri waren altijt bij malckandren, niet cescerende van groote sware slaghen op de Sarazinen te slane, tot alle ziden daer onder ridende om den edelen Kerstenen moet te gheven, midts hen vromicheyt seer menighen Sarazijn vanden live beroovende. Maer hen vromicheit ende grooten arbeyt soude al te vergheefs geweest hebben, si en souden alle hebben moten doot blyven ter saken van coninck Belligant, die altijt sijn volck verstercte met soe grooten menychte dat onsprekelijck was, die van alle ziden so sterckelijck die Kerstenen bevochten dat si niet langher die slaghen verdragen en konden noch den arbeyt.

Maer mettien dat si den strijt laten wilden ende gheheelicken de vlucht gheven om haer leven te salveren, saghen si aencomen Galien met sijn baroenen, die uut den scepe quamen, ende elckerlijck die in ’t heyr was, hoorde die peerden draven ende brijsscen. Sijn comste dede den Kerstenen wederom den moet ende haer cracht verdobbeleren, soe dat sy met ghewelt op de Sarazinen sloeghen dat si achterwairts wijcken moesten. Vanden welcken de coninck Marcille, als hi der Kerstenen succours comen sach, seer droeve was, die sinen broeder [m1vb] Belligant thoonende. Ende ter ander ziden waren de Kerstenen seer blide.